Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

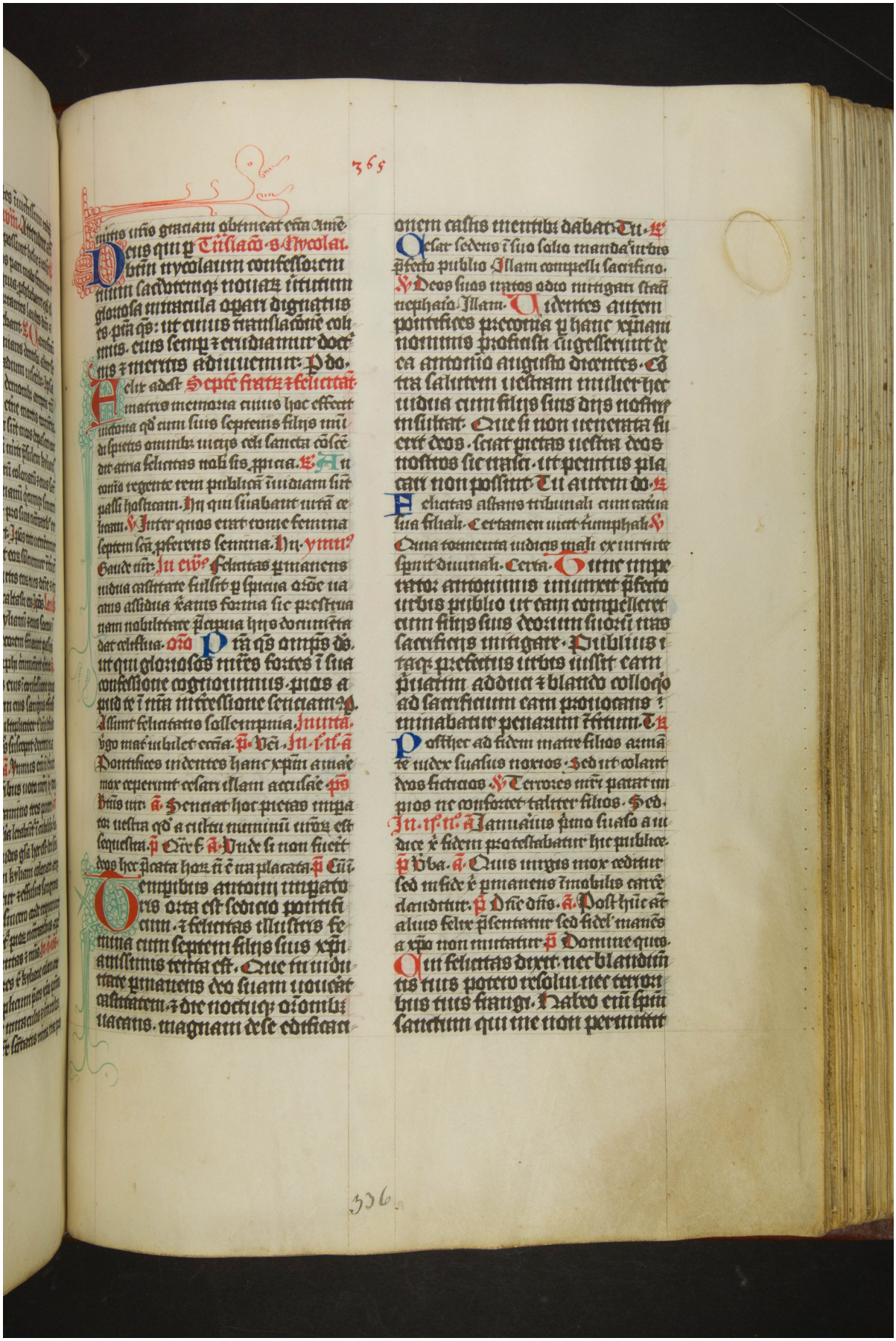

nitis uiis gratiam obtineat eam Amẽ
Deus qui p Tiliam ꝯ s Nicolai
bti nicolaum confessoꝛem
nitum sacerdotii q; uotiuꝰ titulum
gloriosa miracula opari dignatus
es. pta qs: ut cuius translationis coli
mus. eius semp ꝛ crudiamur doc
tis ꝛ meritis adiuuemur. P do.

Ecce adest Septe fratꝛ ꝛ felicitat
matris memoria cuius hoc effert
uictoria qd cum suis septem filijs mi
di spretis omnibus uitijs ecl sancta cõsce
dit aula felicitas nobis ꝓprica. E Au
tonio regente rem publicã iudicium sui
passi hostiam. Hi qui siuabant uirtũ ce
leram. ℣ Inter quos erat eorum femina
septem sũ pferens semina. Hi. ymnꝰ
Gaude uir. In eiꝰ. Felicitas pmanens
uidua assistare fulsit p spiritu cõse
cratus assiduus ꝗatus fortis sic prestitua
nam nobilitare ꝓpria hys dominũ
dat celestia. Oõ P tũ qs omnipotẽs dõ.
ut qui gloriosos martires fortes i suis
confessione cognoscimus. pios a
pud te i mtis intercessione sentiamus. P.
Assunt felicitatis sollempnia. Inuitã.
ego mat uiuiles eccia. ℟. Vci. In. ꝛ. ꝛ. ã
Pontifices uidentes hanc xpi ancillae
mor aperuerunt celari illam accusare ps
bis uir. ã. Hercuat hoc pietas uirgina
tis uetera qd a cultu numinũ eiusq; est
sequestra. ℟ Ore. ã. Vnde si non fuerit
dos hec pcata hoꝛ ti e ma placata. ℟ Cũ
Temporibus antoni imperato
ris orta est sedicio pontifi
cum. ꝛ felicitas illustris fe
mina cum septem filijs suis xpi
ancillissimis retta est. Quae tu uidui
tate pmanens deo suam uouisti
castitatem. ꝛ die noctiq; oõ omni
bus placans. magnam dei edificaui
onem cassis mentibus dabat. Tu. ℣
Celar sedens i suo solio mandat urbis
pfecto publio. Illam compelli sacrificio.
℣ Deos suos iratos odio mitigari stat
uepharo. Illam. Videntes autem
pontifices precoria p hanc xpianam
nominis profitsu congesserunt de
ea antonio augusto dicentes. Cõ
tra salutem uestram mulier hec
uidua cum filijs suis dis nostris
insultat. Quae si non uenerata fu
erit deos. sciat pietas uestra deos
nostros sic iratos. ut penitus pla
cari non possint. Tu autem do. ℣
Felicitas astans tribunali cum cãtica
sua filiali. Certamen uiuat triumphali. ℣
Quia tormenta iudicis mali ex iniuria
spiritu diuinali. Certa. Quae cum
iuro: antoninus iniunxit pfecto
urbis publio ut eam compelleret
cum filijs suis deorum suorũ ma
sacrificijs mitigare. Publius i
tacq; pceptis urbis iussit eam
priuatim adduci ꝛ blanda colloquio
ad sacrificium eam prouocans.
minabatur penarum ꝛitium. T. ℣
Post hec ad fidem matre filios arma
re uidet suasis uoxios. Sed ut colant
deos fictiuos. ℣ Terroꝛes mtꝛ parat im
pios ne confortet talitꝛ filios. Sed.
In. ꝛ. ꝛ. ã Ianiuarius primo suasio a iu
dice ꝛ fidem protestabatur hic publice.
℟ Vba. ã. Quis uirgis mox cedituꝛ
sed in fide ꝛ pmanens immobilis cere
dauditur. ℟ Dñe dñs. ã. Post hic ar
alius felice pseuerauit sed fidel manẽs
a xpo non mutatur. ℟ Domine quis.
Qui felicitas dixit. nec blanditiis
uis uiuis potuero resolui. nec terroꝛi
bus uiuis finuigi. Nalco eũ spiritu
sanctum qui me non peruinit